

ที่ อว ๐๖๑๖.๐๕ / ๐๔๔

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ และ ดร.พรรณราย เทียมทัน

ตามที่ท่านได้แจ้งความประสงค์ขอให้ตีพิมพ์บทความวิจัย เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ลงในวารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ความแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้กองบรรณาธิการได้ส่งให้ผู้ประเมินอิสระตรวจอ่านบทความแล้วเห็นว่าบทความวิจัยดังกล่าวมีรูปแบบและเนื้อหาเหมาะสม มีคุณค่าต่อการตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางวิชาการในวารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ได้ในปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑๖ ประจำเดือนมกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๒ (Print ISSN ๒๒๒๕-๒๖๘๓, Electronic ISSN ๒๔๐๘-๑๔๑๘) กำหนดการตีพิมพ์เผยแพร่ภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บัณฑิตา อินสมบัติ)

บรรณาธิการ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
(วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษาฯ)
โทร. ๐๕๖-๒๑๔๑๐๐-๒๔ ต่อ ๑๒๑๑
โทรสาร. ๐๕๖-๘๘๒๕๒๓

Print ISSN 2229-2683
Electronic ISSN 2408-1418

วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat Universities

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2562
Vol. 9 No. 1 January - June 2019

- ▶ บทความวิจัย 4 บทความ
- ▶ บทความวิชาการพิเศษ 6 บทความ

Published: 2019-06-29

Editorial Team

Editor

Dr. Bantita Insombat, The Office of Academic Promotion and Registration, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Editorial Board

Asst. Prof. Dr.Banyat Chamnankit, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr.suwaree Wongwattana, graduate of PSRU, Thailand

Assoc. Prof. Dr.Nutrada Wongnaya, Graduate School Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr.Bhornchanok Thonglard, accounting of management science lampang rajabhat university thailand, Thailand

Asst. Prof. Dr.kamolnut pholwan, Graduate School Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr. wirunsiri jaima, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

Dr.chaowarit Janjeen, Graduate School Uttaradit Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr. prapaphun chaiyanont, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

Reviewers

รศ.ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี คณะครุศาสตร์ (สาขาหลักสูตรและการสอน), Thailand - supattana - hombubpha, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Prof. Dr. Rattana Buasonte, Faculty of Education, Naresuan University, Thailand

Assoc. Prof.Dr. somchai wongnaya, Kamphaeng Phet Rajabhat University มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, Thailand

Lecturer Dr. piyatida panya, คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, Thailand

Assist. Prof. Capt. Dr. chanudda nabkasorn, มหาวิทยาลัยบูรพา คณะพยาบาลศาสตร์, Thailand
neti chaloeywares, Rajabhat Thepsatri university

Asst. Prof. Dr. Sureepun Vorapongsathorn, มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์, Thailand

Prof. Dr. anurak panyanuwat, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Wongpattana Sriprasert, Maha sarakham Rajabhat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Sombat Tayraukham, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Taweesak Chindanurak, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Chalong Chatruprachewin, มหาวิทยาลัยนเรศวร คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาบริหารและพัฒนาศึกษา), Thailand

sawaddee Assoc.Prof.Dr.wareerat kaewurai, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Boonchom Srisa-ard, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์ (สังกัดภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา), Thailand

Mrs Kaitsuda Srisuk, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, Thailand

Assoc. Prof. Dr Jarunee Maneekul, ภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Somkid Promjouy, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (สาขาวิชาศึกษาศาสตร์), Thailand

Assoc. Prof. Dr. Prapan Thumachai, President of Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Chaiwat Sutthirat, มหาวิทยาลัยนเรศวร คณะศึกษาศาสตร์ (สาขาหลักสูตรและการสอน), Thailand

Asst. Dr. Phaithun intakhan, faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr. songsak phuseeorn, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์, Thailand

Asst. Prof. Dr. Montri Kunphoommarl, มหาวิทยาลัยนเรศวร คณะสังคมศาสตร์ (ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา), Thailand

Asst.Prof.Dr. ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Asst. Prof. Dr. Rekha Arunwong, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะครุศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการสอน, Thailand

Asst. Dr. wirunsiri jaima, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

Asst.Prof. Dr. Aumporn Lincharoen, Naresuan University, Thailand

Rujroad Kaewurai, Naresuan University, Thailand

Dr. Chailikit Soipetkasem, มหาวิทยาลัยทักษิณ (คณะศึกษาศาสตร์) ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย, Thailand

Dr Supatra Wanpen, Udon Thani Rajabhat University, Thailand

Dr. Pratana Govittayangkul, Lampang Rajabhat University, Thailand

รศ.ดร.กฤษดา ชันกสิกรรม, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, Thailand

ผศ.ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, Thailand

Suchart Saengthong, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, Thailand

Advisory Committee

Asst.Prof. Dr. Ruangdet Wongla, President of Uttarait Rajabhat University, Thailand

Assistant professor Lek Saengmeenuphar, President of Lampang Rajabhat University, Thailand

Assistant professor suwit wongboonmak, President of Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

Dr. Sakhorn Soisangwan, President of Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

Asst.Prof.Dr. Banyat Chamnankit, President of Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Assoc. Prof. Dr. Prapan Thumachai, President of Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Asst.Prof. Suwit Wongboonmak, President of Kamphaeng phet Rajabhat University, Thailand

Asst.Prof.Dr. Thosapol Arreenich, President of Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

Research Articles

การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุด้วยภูมิปัญญาพื้นบ้านล้านนา กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วน ตำบลสะลอง
อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

สามารถ ใจเตี้ย Samart Jitae

1-16

Questions in English Language Classrooms

Darett Naruemon and Others

17-32

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ และคณะ Kobkan Wisesram and Others

33-44

การส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
การใช้จ่ายของชุมชนย่านมัทรีจังหวัดนครสวรรค์

ปราณี เนรมิตร Pranee Neramit

45-58

Dissertations

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจการค้าข้ามแดนจังหวัด
เชียงราย

วัชร วัชรารวี และคณะ Watchara Watanarawee and Others

59-74

การสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานครูด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย
เพื่อพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เฉลิมพร วัชรศิริคุณ และคณะ Chalernporn Wangsrikoon and Others

75-86

การพัฒนาแบบการเสริมสร้างทักษะวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการของนักศึกษาฝึกงาน
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เดชณรงค์ รอดซุง และคณะ Detnarong Rodsung and Others

87-100

การพัฒนากลยุทธ์การตลาดของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ในกลุ่มภาคเหนือ

รัชดาพร รอดศิริคุณ และคณะ Rutchadaporn Rodhirun and Others

101-116

ผลการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการกิจกรรมวิทยาศาสตร์ที่มีต่อทักษะการสังเกตและทักษะการลง
ความเห็นจากข้อมูลของเด็กปฐมวัย

สุปรียา คำตา และคณะ Supriya Khumtha and Others

117-128

ผลการจัดกิจกรรมร้องเพลงที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

นงลักษณ์ แก้วมณี และคณะ Nonglak Kaewmanee and Others

129-140

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์¹พรรณราย เทียมทัน²

(วันที่รับบทความ: 24 พฤษภาคม 2562; วันที่แก้ไขบทความ: 7 มิถุนายน 2562; วันที่ตอบรับบทความ: 20 มิถุนายน 2562)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำและแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ เป็นเวลา 8 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ประกอบไปด้วย 8 เรื่อง คือ รู้จักพยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะต้นเป็นอย่างไร รู้จักคำควบแท้และควบไม่แท้ รู้จักคำและความหมายของคำ ต่อเติมคำที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ มาแต่งประโยคกัน การเขียนคำให้สอดคล้องกับภาพ และมาฝึกใช้คำควบกล้ำกัน โดยที่แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.79/93.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังเรียน ($\bar{X}=88.82$, $SD=4.70$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=77.18$, $SD=4.56$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบฝึกทักษะ, การเขียนสะกดคำควบกล้ำ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, E-mail: hellokobkanwi@gmail.com

² อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: pannarai.t@gmail.com

The Development of Diphthong Word Writing Skill Practice Package for Grade Six Students

Kobkan Wisesram¹Pannarai Tiamtan²

(Received: May, 24, 2019; Revised: June, 07, 2019; Accepted: June, 20, 2019)

Abstract

The purposes of the research were to develop a skill practice package for diphthong word writing for grade six students, and to compare the diphthong writing ability before and after learning through the package. The samples were 22 grade six students of Ban Sadieng school, Muang district, Phetchabun province. The instruments of the research were the diphthong word writing skill practice package and the diphthong word writing test. Data were collected before and after the experiment by using the diphthong word writing test. The sample students learned through the package for 8 hours. The statistics used for analyzing data were percentage, mean, standard deviation, and dependent t-test.

The results were found that:

1. The diphthong word writing skill practice package consisted of 8 topics including Introduction to Diphthong Consonants, What Are Consonants, Finite and Non-finite Diphthong, Words and Meanings, Diphthong Word Adding, and Let's Make Sentences. The diphthong word writing skill practice package valued by 85.79/93.83 which was higher than the pre-set criteria of 80/80, and

2. the diphthong writing ability of the students who learned through the diphthong word writing skill practice package after learning through the package ($\bar{X}=88.82$, $SD=4.70$) was higher than before ($\bar{X}=77.18$, $SD=4.56$) significantly by statistical level .05.

Keywords : Development of Skill Practice Package, Diphthong Word Writing Skill

¹ Assistant Professor in Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University, E-mail: hellokobkanwi@gmail.com

² Lecturer in Faculty of Education, Nakhonsawan Rajabhat University, E-mail: pannarai.t@gmail.com

บทนำ

พื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนรู้ภาษาไทยก็คือ การเขียนสะกดคำ เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดก็จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น (สมพงษ์ ศรีพยาด, 2553; อ้างถึงในวรรณิ โสมประยูร, 2544) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (สมพงษ์ ศรีพยาด, 2553; อ้างถึงในกระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ได้กำหนดลักษณะของคำที่เด็กเขียนสะกดยากไว้ดังนี้ คือ 1) คำที่มีหลายพยางค์ 2) คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ 3) คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงการออกเสียง 4) คำที่ใช้ ใ- ใ-ย -ม 5) คำที่สระประสม 6) คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ 7) คำพ้องเสียง 8) คำที่ใช้สระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด 9) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 10) คำที่มีมีอักษรนำ 11) คำที่มี ห นำ และ อ นำ 12) การใช้ ร ล ว ควบกกล้า 13) คำที่ใช้ รร (ร หัน) 14) คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม 15) คำราชาศัพท์ 16) คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง 17) คำที่มาจากภาษาอังกฤษ และ 18) คำพิเศษและคำที่มีกลยุทวิเศษ ซึ่งการสอนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในการเขียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังต้องมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดให้เกิดความสนใจ และเข้าใจในหลักการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะนับสื่อหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหา และใช้เป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ วัลลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในการแก้ปัญหา และการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ คือ 1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 2. ทำให้ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน 3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน วิจารณ์ วิภาวรรณ แฝ้วประสงค์ และบุญญิต ชำนาญกิจ (2557: 42) ได้อธิบายถึงการนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอนและการทำซ้ำไว้ว่า การนำแบบฝึกที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนหลายด้านด้วยกัน แบบฝึกจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดี แต่ทั้งนี้การเรียนก็ต้องอาศัยการฝึกฝน การทำซ้ำอยู่เสมอจนเกิดการเรียนรู้เกิดขึ้น

ชญจิรา วิจิตรพัชรภรณ์ (2559) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของการ เรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 95.23/84.18 และ ผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นอกจากนั้น รอน น้อมถวาย (2559) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการ เขียนคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน อนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุบลรัตน์) พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.20/80.08 และความสามารถในการเขียน สะกดคำของนักเรียนที่เรียนด้วย แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนเสมอปัญญา หนูป่า (2559) ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน สะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.32/83.55 และพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งนักเรียนมีความพึง พอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปอยู่ในระดับมากที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำให้เพิ่มขึ้น และเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

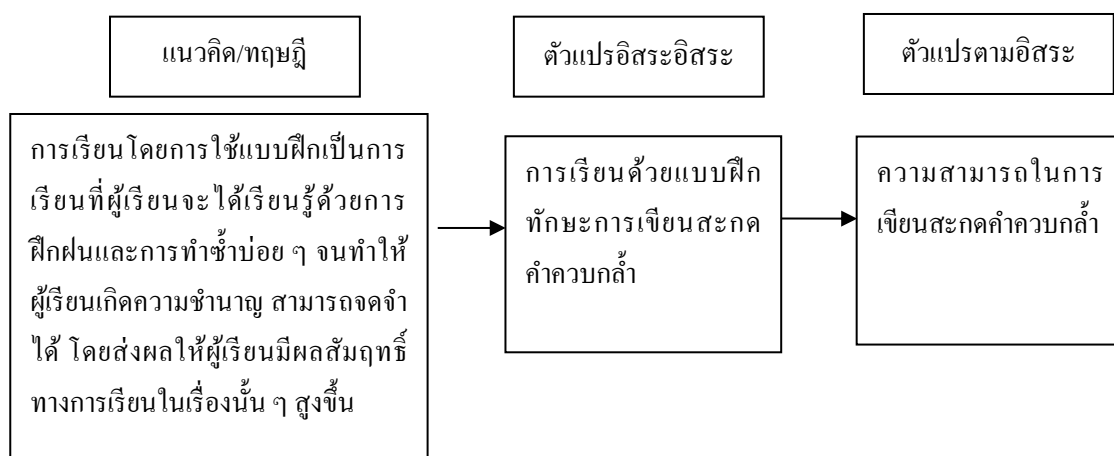
1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาแบบฝึกควรอาศัยหลักการทฤษฎีการเรียนรู้และหลักจิตวิทยาโดยพิจารณาให้เหมาะสม กับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน และควรมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจและจูงใจนักเรียนให้อยาก ทำ และให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ และใช้ หลักการเร้าความสนใจโดยการใช้ แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสดบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงความสามารถและ เข้าใจลงในแบบฝึกหัด รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนมาตอบในแบบฝึกหัดให้ตรงเป้าหมาย ได้ (สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550: 54 – 55)

นอกจากนั้นยังอาศัยหลักทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไคค์ ที่สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำง่าย และ กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก รวมทั้งแนวคิดที่สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยมีการเสริมแรง ตามหลักพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ และการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก รวมทั้งแนวคิดตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre experimental design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pre-test post-test design) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 22 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นนักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนในเมืองที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 43.61 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ 46.58 (ข้อมูลจากรายงานผลการดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1, 2561)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ และแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ซึ่งมีรายละเอียดในการสร้างดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 8 เรื่อง คือ รู้จักพยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะต้นเป็นอย่างไร รู้จักคำควบแท้และควบไม่แท้ รู้จักคำและความหมายของคำ ต่อเติมคำที่เป็น พยัญชนะควบกล้ำ มาแต่งประโยคกัน การเขียนคำให้สอดคล้องกับภาพ และมาฝึกใช้คำควบกล้ำกัน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร เทคนิคการสอนการเขียน หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

1.2 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 8 เรื่อง ที่ยึดตามมาตรฐานการเรียนรู้ และเนื้อหา รวมทั้งพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความ ต้องการของนักเรียน และมีลักษณะหลากหลายรูปแบบ

1.3 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การหาประสิทธิภาพเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะคนละชุดแล้วสังเกต ตรวจผลงาน สัมภาษณ์ และจดบันทึกข้อบกพร่องต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้แบบฝึก เช่น ความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของรูปภาพ และเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะ แต่ละชุดของนักเรียนแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงขนาดของตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น และเพิ่มเติมรูปภาพเพื่อส่งเสริมการสื่อความหมายในแบบฝึกทักษะ ซึ่งค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะทั้ง 8 เรื่อง มีค่าเท่ากับ 73.00 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนสอบหลังเรียนมีค่า 77.78 และมีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับ 76.88/77.78

ขั้นที่ 2 การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะคนละชุดแล้วสังเกต ตรวจสอบงาน สัมภาษณ์ และจดบันทึกข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้แบบฝึก เช่น ความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของรูปภาพ และเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะ แต่ละชุดของนักเรียนแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับคำสั่งในแต่ละข้อให้สั้นลง และกระชับขึ้น เพราะบาง คำสั่งยาวเกินไปทำให้ใช้เวลาในการอ่านนาน ส่งผลให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละแบบฝึกนานไปด้วย ซึ่งค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะมีค่า 75.00 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนสอบหลังเรียนมีค่า 79.26 และมีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับ 78.95/79.26

ขั้นที่ 3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบฝึกทักษะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะมีค่า 78.20 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนสอบหลังเรียนมีค่า 89.60 และมีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับ 83.32/89.60

2. แบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถ การเขียนข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบ

2.2 เขียนประเด็นการวัดตามนิยามปฏิบัติการความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำและจากการวิเคราะห์การเขียนคำควบกล้ำที่นักเรียนมักจะเขียนผิด จำนวน 95 คำ โดยออกแบบเป็นข้อสอบแบบถูกผิด จากนั้นนำไปเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีคุณวุฒิและความเชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Indexes of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00

2.3 นำแบบวัดฉบับที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนก ซึ่งข้อสอบทุกข้อมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.53-0.79 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41-0.80 จากนั้นวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน จากสูตร KR20 ได้ค่าเท่ากับ 0.84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ แล้วบันทึกผลคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 8 เรื่อง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ๆ รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 1 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ แล้วบันทึกผลคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละ และวิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ด้วยการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test independent)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นรูปเล่มที่แบ่งเนื้อหาและกิจกรรมการฝึกออกเป็น 8 เรื่อง คือ รู้จักพยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะต้นเป็นอย่างไร รู้จักคำควบแท้และควบไม่แท้ รู้จักคำและความหมายของคำ ต่อเติมคำที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ มาแต่งประโยคกัน การเขียนคำให้สอดคล้องกับภาพ และมาฝึกใช้คำควบกล้ำกัน ซึ่งในแต่ละเรื่องจะมีขั้นตอนในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจนเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีการแจกแจงทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อยโดยละเอียด ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะในขั้นย่อย ๆ เหล่านี้ที่ละขั้นจนเกิดทักษะจนชำนาญแล้ว

จึงจะกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่ยากขึ้น และในแต่ละเรื่องจะมีการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องและความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ นี้ มีค่าประสิทธิภาพ 85.79/93.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 นั้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการสร้างแบบฝึกที่มีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ โดยที่ซึ่งแบบฝึกหัดแต่ละชุดมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคำ รู้จักความหมาย และสามารถแยกแยะส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ รวมถึงสามารถนำคำไปใช้แต่งประโยคได้ ซึ่งมีแนวทางการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ และมีเนื้อหาถูกจัดไว้เพียงส่วนละไม่มาก ช่วยทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้น มีโอกาสได้ทบทวนหลายครั้ง นอกจากนั้นแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ ศรีพยาด (2553) ที่ได้พัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 86.75 สูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับวัดยา อ่าหนองโพธิ์ และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2559) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำเรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพ 92.47/93.89 สูงกว่าเกณฑ์ 90/90 และมานิตยา ทรงธรรมสกุล (2553) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) พบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 87.17/83.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยที่จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นล้วนแต่อาศัยหลักการจิตวิทยาการเรียนรู้หลายแนวคิดมาพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้น อาจเนื่องมาจากการที่แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาตามลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ มีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ ภาษาและภาพที่ปรากฏในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังแบ่งการฝึกออกเป็นเรื่อง ๆ ที่ไม่ยาวเกินไป จำนวน 8 เรื่อง รวมทั้งยังมีกิจกรรมการฝึกหลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจและไม่เบื่อหน่าย และที่สำคัญคือแบบฝึกนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง และตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในด้านความพร้อม ความต้องการ และระดับความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจอมพล อุ่นอ่อน และนพดล จันทร์เพ็ญ (2557) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตรากลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับวิจัยของสุวิพรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม (2558) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วพบว่าชุดกิจกรรมนั้นส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งจุติดา คงด้วง (2549) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 แล้ว พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำสามารถเขียนสะกดคำได้ดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้นักเรียนศึกษาคู่กันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และอาจจะเสริมกิจกรรมเพิ่มเติมประกอบด้วย
2. ครูควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ไปใช้ร่วมกับการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ หรือเทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3. ครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การควบคุมอารมณ์ของผู้สอน กรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ ครูควรให้คำแนะนำอย่างเป็นมิตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความประหม่าหรือความกังวล อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ เป็นต้น

4. ครูควรจัดกิจกรรมเพื่อทบทวนการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำสิ่งนั้น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการเรียนการสอนตามปกติ กับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ

2. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกทักษะ เช่น ความพึงพอใจต่อการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และ ทักษะคิดในการเรียน

4. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้วิธีอื่น ๆ เช่น การใช้เกมเสริมทักษะการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

จอมพล อุ่นอ่อน และนพดล จันทร์เพ็ญ. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ. 9 (1), 1-7.

จุติดา คงด้วง. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการมัธยมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ชัยจิรา วิจิตรพัชรภรณ์. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.

- มานิตยา ทรงธรรมสกุล. (2553). การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.
- รอน น้อมถวาย. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุบลรัตน์). การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ศึกษาธิการจังหวัด, สำนักงาน. (2562). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561. เพชรบูรณ์: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด.
- สุริวรรณ ชัยเพชร, วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2 (2), 77-86.
- วิลยา อ่อนองโพธิ์ และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 8 (1): 283-298.
- วิภาวรรณ แฝ้วประสงค์ และบัญญัติ ชำนาญกิจ. (2557). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการเครือข่าย บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 4 (10): 39-52.
- สมพงษ์ ศรีพิยาด. (2533). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- เสมอปัญญา หนูป่า. (2559). แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13 (1): 55-56.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการส่งการเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อีเค บุคส์.

หน้าแรก | เกี่ยวกับ TCI | ข่าวประชาสัมพันธ์ | ติดต่อ | การสมัครสมาชิก | การขอข้อมูล | การขอข้อมูลวารสาร | การติดตามผลการประเมิน | FAQ

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน : ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ	2229-2683	สำนักงานบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์	1	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์